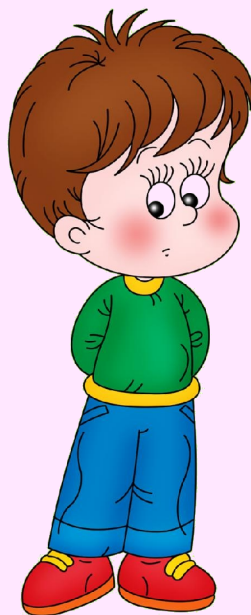

СТРАХ ВОСЬМИЙ ЧИ ЗАЛИШИТЬСЯ ЧАС «НА ДИТИНСТВО»?

Хоча ми і говоримо нашим першокласникам «ти вже дорослий», не можна забувати про те, що насправді вони є і довго ще будуть дітьми, які живуть у світі ігор і дитячих фантазій. Якщо відібрати у маленьких учнів час на гру для додаткових занять (щоб краще вчилися), не дозволяти бавитися улюбленими іграшками, спілкуватися з друзями, то незабаром ви помітите, що результати погіршилися. Дитина має гратися, у неї має бути вільний час на спілкування з друзями і з іграшками. У цьому і полягає збереження дитинства: чим більше діти граються, тим успішніше вчаться в школі.

Чи залишиться у першокласника час на дитячі ігри, відвідування цікавого гуртка чи спортивної секції, поїздки в гості, залежить лише від того, чи правильно організовано його день, наскільки уважно ставляться батьки до його теперішніх інтересів.

Переступаючи поріг, за яким новий шкільний світ, малюк має бути впевненим, що він не залишиться з ним сам на сам. Він має відчувати: його люблять, йому готові допомогти, його готові підтримати в будь-якій ситуації.

Роменський дошкільний навчальний заклад № 5 «Веселка»
Роменської міської ради Сумської області

Як подолати батьківські страхи перед школою

СТРАХ ПЕРШИЙ: ЧИ НЕОБХІДНО ДИТИНІ ВМІТИ ЧИТАТИ?

1. З навчання дітей читання не можна поспішати. Навчання читання і письма — дуже складний процес, і для того щоб дитина і справді навчилася читати, а не вгадувати літери, потрібно, аби її мозок був зрілим, а механізми зорової диференціації — гарно розвиненими.

2. Не можна порівнювати успіхи дитини з успіхами інших дітей, пам'ятаючи про те, що всі діти — різні.

3. не можна малюка примушувати читати: у цьому випадку процес навчання перетворюється на дресирування, механічне заучування. Через примушування читати у дитини не формуються відчуття, сприйняття, увага. Потрібно прагнути, щоб малюк сам захотів узяти книжку до рук. Дитині має подобатися розумувати літери і звуки.

4. перш ніж посадити свого малюка за абетку, добре було б самим засвоїти методику викладання читання, прочитати спеціальну навчально-методичну літературу, порадитися з фахівцями з навчання дітей дошкільного віку, навчитися різноманітних ігрових прийомів. Намагайтеся перетворити домашні заняття на цікаві й пізнавальні для дитини. Лише за цих умов педагогічні зусилля батьків будуть ефективними.

5. Навчання читання і письма має бути одночасним. Коли ж ні, то вчителі початкових класів, який переучуватиме дитину, доведеться докласти багато зусиль. А переучувати, як відомо, завжди складніше, ніж навчити.

6. Школа не має права вимагати, щоб під час вступу до першого класу дитина вже вміла читати і писати друкованими літерами. Безперечно, це полегшує життя вчителю, але — не учневі. Готувати дітей до школи, безумовно, варто. Але готовність до школи не передбачає вміння читати і писати. Перш за все йдеться про фізичну, фізіологічну і психологічну готовність, розвиток мовлення, моторики, зорового сприйняття дитини, формування механізмів організації діяльності, тобто готовність до здатність витримувати навчальне навантаження.

СТРАХ СЬОМИЙ ЩО БУДЕ ЗІ ЗДОРОВ'ЯМ?

За ствердженнями медиків, унаслідок труднощів у період звикання, перенапруження організму до кінця першої чверті багато першокласників скаржаться на втому, нездужання, порушення сну. Деякі стають плаксивими, примхливими, агресивними. Якщо до того ж у дитини в дошкільний період були виявлені хронічні захворювання, усе це може призвести до втрати працездатності, швидкої втомленості й відставання у навчанні.

Про що слід пам'ятати?

1. У період адаптації слід бути особливо дбайливими й спробувати знизити психологічне навантаження. Жодних брутальних слів, докорів, невдоволення результатами! Ласкаве слово, похвала, чуйність, увага — краща підтримка для маленького учня, що надасть змогу зберегти його здоров'я.

2. Необхідно упорядкувати режим дня. Нічний сон має бути тривалим — не менше ніж 10 годин, денний сон також обов'язковий — 1,5 години.

3. Домашні завдання не мають тривати годинами, а тим більше їх не варто виконувати «за один присід». Бажано робити 10-15-хвилинні перерви для відпочинку після виконання кожного завдання з певного предмета. Якщо ви вирішили контролювати виконання завдання, після свого повернення з роботи, то потрібно бути готовим, що гарних результатів це не матиме. Як правило, після 19-ї години працездатність дитини знижується, вона стає не уважною і розсіяною. (До речі, письмові домашні завдання у 1-му класі не задають, і батьки мають знати про це.)

4. Якщо дитина фізично ослаблена і має проблеми зі здоров'ям, імовірно, з додатковим навчанням у музичній і художній школі не варто квапитися. З іншого боку, помірні заняття плаванням, гімнастикою, бігом, зимовими видами спорту під час першого року навчання допоможуть зміцнити здоров'я.

5. не можна забувати про повноцінне збалансоване харчування. Тож не забувайте пропонувати школяреві сніданок, навіть, якщо він категорично відмовляється від їжі вранці. Умовте дитину, щоб вона хоча б випила склянку соку чи з'їла яблуко.

6. Прогулянки, фізичні вправи, ігри на свіжому повітрі мають бути обов'язковими. Такий активний відпочинок буде значно корисніший, ніж лежання перед телевизором.

7. Варто уважно ставитися до скарг дитини на нездужання, втому, головний біль, безсоння тощо. Як правило, це об'єктивні показники того, що дитина зазнає труднощів у навчанні.

СТРАХ ШОСТИЙ: ХТО ПІКЛУВАТИМЕТЬСЯ?

Він ще такий маленький, наш першокласник. Хто відведе його вранці за руку на заняття, допоможе переодягнутися, підбадьорить добрим словом? Хто зустрине після уроків, приведе додому, нагодує обідом?

Якщо у вас є родичі й близькі, готові взяти на себе турботу про маленького школяра – ці страхи не для вас. Але як бути тим, хто сподівається на свої сили?

1. Перенесіть відпустку на вересень, щоб у найскладніший період адаптації до школи бути поруч із дитиною. За цей час малюк опанує найзручніший і безпечніший маршрут від домівки до школи, навчиться відчиняти вхідні двері, розігрівати собі обід, звикне до нового режиму дня. Якщо дитина все це робитиме самостійно під контролем дорослих, незабаром вона почуватиметься цілком самостійною.

2. Якщо відпустку взяти не вдалося, а у школі немає групи продовженого дня (або ви не хочете, щоб дитина проводила там час після уроків), не потрібно впадати у відчай. Напевно, у вашому будинку є люди похилого віку, які за невелику плату погодяться піклуватися про дитину, зустрічаючи її зі школи і проводжаючи додому. А можливо, у вашому класі є батьки, які також опинилися в подібній ситуації, і з ними можна буде домовитися про чергування?

СТРАХ ДРУГИЙ: ЧИ НЕ СПІЗНЕМОСЯ ДО ПЕРШОГО КЛАСУ?

Щоб не виникало сумнівів щодо того, чи не зарано (не запізно) дитині до школи, слід передусім оцінити готовність малюка до навчання (можна звернутися до психолога). Комуś можна починати вчитися вже в 6 років, а комуś краще почекати до 7.

Потрібно, щоб школа вабила малюка своєю головною діяльністю – навчанням, щоб його цікавила не зовнішня атрибутика шкільного життя і не перспектива змінити обстановку, а насамперед можливість чогось навчитися.

СТРАХ ТРЕТІЙ: ВИБІР ВЧИТЕЛЯ

Недарма кажуть: «Обираючи дитині першого вчителя, ти начебто обираєш їй долю». Це вислів правильний хоча б тому, що в цьому віці вчитель для дитини часто перебуває на першому місці, тож для наї дуже важливі його турбота й увага.

Першокласник має довіряти своєму вчителю. Лише в цьому випадку він почуватиметься у безпеці й упевнений у своїй силі, охоче спілкується з однолітками і дорослими, навчається з інтересом.

Рецепт проти цього страху існує лише один: обираємо дитині не школу, а вчителя.

СТРАХ ЧЕТВЕРТИЙ: ВИБІР ШКОЛИ І ПРОГРАМИ НАВЧАННЯ

«Усе краще – дітям!» - це девіз більшості батьків. Кращою має бути і школа, і навчальна програма. Зважаючи на досвід багатьох батьків, можна стверджувати таке:

- краща школа – це та школа, де дітей не ділять на «сильних» і «слабких», де не «вбивають» знання, а вчать думати;
- краща програма – та, що не позбавляє дитину бажання вчитися і не шкодить її здоров'ю;
- якщо школа висуває такі вимоги, з якими, на думку батьків, дитина не впорається, не варто йти до цієї школи.

Щоб не помилитися у виборі школи, батькам необхідно:

1. Дізнатися якомога більше про:

- педагогічний колектив;
- типи і види реалізованих навчальних програм;
- особливості шкільного життя, режим занять, тижневе навантаження учнів;
- особливості медичного обслуговування, харчування, відповідність школи до вимог техніки безпеки і санітарних норм;
- технічне та методичне оснащення навчальних класів;
- традиції школи, її випускників;
- додаткові навчальні послуги;
- ставлення до дітей;
- стягнення з батьків оплати;
- медичні протипоказання до занять інтенсивною інтелектуальною працею за програмовим матеріалом підвищеного рівня складності тощо.

2. Пройти коридорами і послухати, як спілкуються вчителі з дітьми. Не шкодуйте на це часу, краще зсередини вивчити життя навчального закладу.

СТРАХ П'ЯТИЙ: АДАПТАЦІЯ ДО ШКІЛЬНОГО ЖИТТЯ

Щоб адаптація до навчання у школі минула успішно, слід пам'ятати про таке:

1. Не можна налаштовуватися на те, що попереду – лише проблеми, передаючи в такий спосіб свої страхи перед школою дитині. Але водночас не можна недооцінювати складність періоду адаптації до нових умов. Процес звикання до школи може тривати багато часу, аж до півроку, залежно від особливостей школяра, тому щоб він був успішним, потрібно дотримуватися трьох вимог: жорсткий режим дня, достатня рухова активність і спокійна доброзичлива обстановка в сім'ї.

2. не можна обмежувати дитину своєю увагою. За найменшої можливості більше часу проводьте разом: гуляйте, готуйте вечерю, обговорюйте події дня, виконуйте складні завдання тощо. Яка б ситуація не виникла в школі, дитина має бути впевнена, що батьки – її союзники, прихильники і помічники, у будь-якому разі готові зрозуміти, підтримати, допомогти.

